

Το νέο μοντέλο ιδιωτικοποίησης στην υγεία

γράφει ο ΠΑΝΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ*

Ζήσαμε πριν από λίγο καιρό άλλο ένα σόου αστικής πολιτικής «αντιπαράθεσης» διανθισμένο με τις υπερβολές των ραδιοτηλεοπτικών και διαδικτυακών ΜΜΕ με αφορμή το νέο νοσοκομείο Σαντορίνης. «Εμείς το ανοίξαμε, εσείς τα κλείνατε», «Λειτουργεί – Όχι, δεν λειτουργεί», «Ορίστε, λειτουργεί, αφού πήγα και χειρούργησα», «Τι δουλειά έχει ο υπουργός να χειρουργεί αιμορροΐδες» και άλλα σχετικά. Μία ακόμα έκφραση επικοινωνιακής αντιπαράθεσης μεταξύ πολιτικών περυγών που κατά τα άλλα συμφωνούν κατά 99% στην ουσία: στην καταστροφική ευρωμνημονιακή πολιτική του μαύρου μετώπου κεφαλαίου, ΕΕ και ΔΝΤ, την οποία επικαιροποίησαν πανηγυρικά πέρυσι τον Αύγουστο ψηφίζοντας από κοινού στη Βουλή το 3^ο Μνημόνιο.

Αυτό που λείπει από τις παρεμβάσεις του Υπουργείου Υγείας, της ΝΔ, του επίσημου συνδικαλισμού και των συστημικών ΜΜΕ είναι η συζήτηση για την πραγματική ουσία του θέματος. Αφετηρία αυτής θα έπρεπε να είναι οι σχετικές διατάξεις του νόμου θέσπισης «Παράλληλου Προγράμματος» αρκετούς μήνες νωρίτερα.

Στα άρθρα 62 ως 72 περί νοσοκομείου Σαντορίνης του εν λόγω νόμου, με πρό-

σχημα τις «ανάγκες των κατοίκων» και τον «ιατρικό τουρισμό», δρομολογήθηκε συγκεκριμένο μοντέλο ιδιωτικοποίησης του ΕΣΥ. Μέσω της εταιρείας ΑΕΜΥ ΑΕ (όπου υπάγεται και η Πολυκλινική του Ολυμπιακού Χωριού) δημιουργήθηκε νοσηλευτική μονάδα που θα λειτουργεί με καθαρά ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, με προσωπικό που είτε θα είναι αποσπασμένο ή θα προσλαμβάνεται με ελαστικές προσωρινές εργασιακές σχέσεις, χωρίς διαφάνεια, χωρίς οργανισμό ΕΣΥ, χωρίς τίποτε απολύτως που να θυμίζει έστω αμυδρά δημόσιο νοσοκομείο!

Με απλά λόγια, υλοποιήθηκε η μνημονιακή επιδίωξη να συστήνονται από το Υπουργείο Υγείας νοσοκομεία που θα είναι καθαρά «επιχειρηματικές» μονάδες – αυτό που είχε δρομολογήσει η κυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ το ολοκλήρωσε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Το νοσοκομείο αυτό θα αποδειχτεί η κερκόπορτα επέκτασης του ίδιου καθεστώτος σε όλα τα ήδη λειτουργούντα δημόσια νοσοκομεία, όπως από το 2011 και μετά πιέζουν τα κλιμάκια των δανειστών.

Αντί άλλου επιχειρήματος, ας αφήσουμε να μιλήσουν οι ίδιοι οι «καθ' ύλην αρμόδιοι» και «ειδικοί» περί ιδιωτικοοικονομικής λειτουργίας, δηλαδή οι επί πολλά χρόνια εκπρόσωποι του μεγαλοκαθηγητικού κατεστημένου και ο ΔΟΛ της «διαπλοκής», όπως αρέσκονται να τον αποκαλούν οι ίδιοι οι κ.κ. Υπουργοί και Υφυπουργοί Υγείας. Στις 24/7, και

** ΓΓ της Ομοσπονδίας Ενώσεων
Νοσοκομειακών Γιατρών Ελλάδας
(ΟΕΝΓΕ)*

ενώ μαινόταν ο επικοινωνιακός «πόλεμος» μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ για το θέμα του νέου νοσοκομείου Σαντορίνης, στο ηλεκτρονικό *Βήμα* αναρτήθηκε ανοιχτή ευχαριστήρια επιστολή προς τους Υπουργούς Υγείας και προς την κυβέρνηση συνολικά από δύο εκ των διαπρεπέστερων επί δεκαετίες εκπροσώπων του μεγαλοκαθηγητικού κατεστημένου. Ταυτόχρονα, επρόκειτο για κείμενο που αποκάλυπτε αλήθειες:

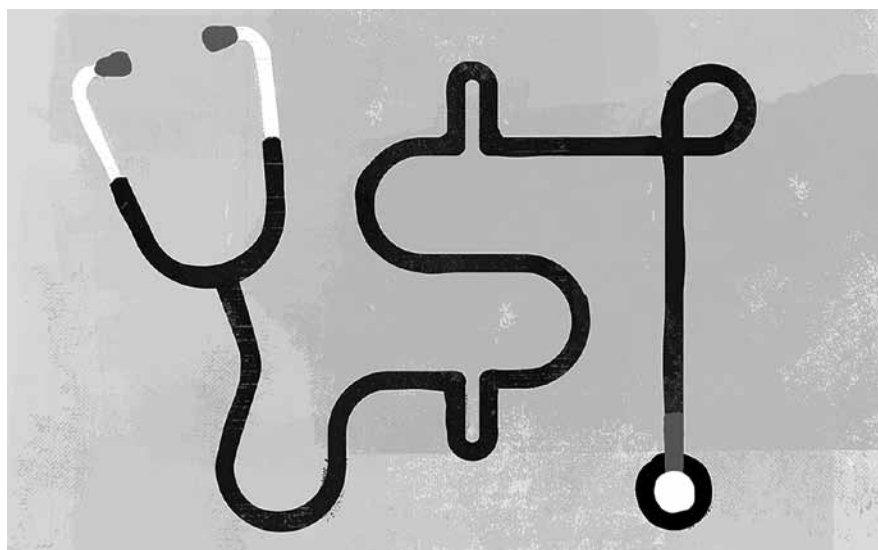
«Πώς θα αντέξει το χρεοκοπημένο κράτος τη λειτουργία ενός ακόμη νοσοκομείου; Η απάντηση στο ερώτημα αυτό είναι εύκολη. Απαιτεί από τους διοικούντες θάρρος και απαλλαγή από ιδεοληψίες. Εξηγούμαστε. Ο μόνος τρόπος επιτυχούς λειτουργίας για το νοσοκομείο αυτό είναι να λειτουργήσει υπό μεικτό νομοθετικό πλαίσιο. Δηλαδή οι μόνιμοι κάτοικοι του νησιού να απολαμβάνουν τις υπηρεσίες του όπως όλοι οι Έλληνες στα διάφορα κρατικά νοσοκομεία της χώρας, ενώ οι τουρίστες να αντιμετωπίζονται ως ιδιωτικοί ασθενείς. Τα νοσήλια τους να πληρώνονται είτε από ιδιωτικές ασφάλειες είτε από τους ίδιους.

Πώς θα πετύχει ο τρόπος αυτός λειτουργίας του νοσοκομείου; Με την επιλογή διευθυντή άριστου γνώστη των οικονομικών υγείας, όχι κομματικού ή προσω-

πικού φίλου και όχι λόγω εντοπιότητας. Επιπροσθέτως, οι υπάλληλοι της οικονομικής υπηρεσίας θα πρέπει να διαθέτουν αυξημένα προσόντα.

Τι θα επιτευχθεί με αυτόν τον τρόπο λειτουργίας του νοσοκομείου; Τα εισοδήματα από τους ιδιωτικούς ασθενείς θα επιτρέψουν αφενός την απρόσκοπτη λειτουργία του νοσοκομείου χωρίς να επιβαρύνεται σοβαρά ο κρατικός προϋπολογισμός και αφετέρου την ικανοποιητική αποζημίωση των γιατρών εφαρμόζοντας η διοίκηση το πριμ παραγωγικότητας, γεγονός που θα προσελκύσει άριστα εκπαιδευμένους ειδικούς γιατρούς, ενώ θα έχει την οικονομική δυνατότητα να διορίσει τους μήνες αιχμής το κατάλληλο σε ποιότητα και αριθμό, με βάση την κίνηση των ασθενών, νοσηλευτικό προσωπικό και θα υπάρχει η δυνατότητα να αγοράζονται τα αναλώσιμα υλικά ευέλικτα χωρίς δημοσιονομικές αγκυλώσεις.

Είναι πραγματοποιήσιμη η πρόταση αυτή από την παρούσα κυβέρνηση; Θεωρούμε πως ναι. Πρώτα γιατί ο τρόπος αυτός λειτουργίας του νοσοκομείου δεν αφαιρεί τίποτε από τα δικαιώματα του Έλληνα ή Ευρωπαίου πολίτη. Δεν επιβαρύνει τον ελλειμματικό κρατικό κορβανά και, το κυριότερο, μπορεί να αποτελέσει πιλοτικό πρότυπο λειτουργίας νοσοκομείου. Ο τρόπος αυτός λειτουργίας νοσοκομείου

εφαρμοζόμενος σε άλλα νοσηλευτικά ιδρύματα της χώρας θα τα καταστήσει οικονομικά αυτόνομα και αποτελεσματικά».

Η παρέμβαση αυτή, χωρίς πολιτικές υποκρισίες και επικοινωνιακές πιρουέτες, τα λέει όλα: Προσωπικό με ελαστικές εργασιακές σχέσεις που θα προσλαμβάνεται και θα απολύεται κατά το δοκούν. Ασθενείς που θα πληρώνουν τη νοσηλεία από την τσέπη τους (με το πρόσχημα να αρχίσουν να πληρώνουν πρώτοι οι τουρίστες και οι «έχοντες» και μετά βλέπουμε). Διοίκηση από μάνατζερ (οι υπάλληλοι της οικονομικής υπηρεσίας πρέπει να έχουν «αυξημένα προσόντα», οι γιατροί, οι νοσηλευτές και οι υπόλοιποι είναι αδιάφορο τι... «προσόντα» θα έχουν). Δυο κατηγορίες γιατρών – οι πολλοί κωπηλάτες ελαστικοί που θα βγάσουν όλη τη δουλειά με τρεις κι εξήντα και οι λίγοι χρυσοδάκτυλοι της κλίκας που θα αρπάζουν «νόμιμα» φακελάκια (άλλωστε η νομιμοποίηση των τελευταίων είναι διαχρονική επιδίωξη του μεγαλοκαθηγητικού-μεγαλοδιευθυντικού κατεστημένου). Και το επιστέγασμα όλων: Οι αξιότιμοι κ.κ. Καθηγητές, αφού δώσουν τα συγχαρητήρια στους κ.κ. Τσίπρα, Ξανθό και Πολάκη, προαναγγέλλουν την επέκταση του «μοντέλου» αυτού λειτουργίας και στα άλλα νοσοκομεία του ΕΣΥ.

Εδώ ακριβώς βρίσκεται η ουσία του θέματος. Κάτω από τη φαινομενικά πολυτάραχη και θεαματική επιφάνεια της αστικής πολιτικής «αντιπαράθεσης» υπάρχει ένας απέραντος βαθύς ωκεανός συναίνεσης. Το συγκεκριμένο παράδειγμα είναι χαρακτηριστικό και συμπυκνώνει σχεδόν όλη την πραγματική ουσία της εφαρμοζόμενης πολιτικής· μιας πολιτικής που εναρμονίζει με αριστοτεχνικό τρόπο τις επιδιώξεις ΕΕ-ΔΝΤ με τα κυρίαρχα εγχώρια ιδιοτελή καπιταλιστικά συμφέροντα. Η κυβερνήση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ αποδεικνύεται «μάστορας» του υπαρκτού φιλελευθερισμού και αυτό τους το αναγνωρίζουν οι εκπρόσωποι του «βαθέος» κατεστημένου· ενός κατεστημένου που τρίβει τα χέρια του βλέποντας να υλοποιούνται

με γρήγορα βήματα όλες οι επίκαιρες υπαγορεύσεις της ΕΕ στην υγεία που προωθούνται σε μια σειρά χώρες: Αυτοχρηματοδοτούμενες μονάδες περίθαλψης που θα λειτουργούν με καθαρά ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, πληρωμή νοσηλίων από την τσέπη των ασθενών ισότιμα με τον αμιγώς ιδιωτικό τομέα (το πολύ πολύ να δίνονται «βοηθήματα-κουπόνια» στους φτωχότερους για να αγοράζουν αυτές τις υπηρεσίες), απόσυρση του κράτους από την υποχρέωση χρηματοδότησης των λειτουργικών δαπανών, αλλά και της μισθοδοσίας των κατ' όνομα δημόσιων μονάδων, «ισότιμη» αντιμετώπιση δημόσιων και αμιγώς ιδιωτικών μονάδων από το φορέα διαχείρισης του κοινωνικού ασφαλιστικού χρήματος (ΕΟΠΥΥ και ΕΣΑΝ ΑΕ) υπό τη γενική ταμπέλα «πάροχοι», ώστε να διευρύνεται η κρατικοδίαιτη διασπίθιση πόρων από μεριάς ιδιοκτητών μεγάλων κλινικών ή διαγνωστικών κέντρων-ελαστικές, προσωρινές, αναξιοπρεπείς, εξευτελιστικά αμειβόμενες σχέσεις εργασίας για τη συντριπτική πλειοψηφία των υγειονομικών λειτουργών, επέκταση των σκανδαλωδών προνομίων ενός ολιγάριθμου στρώματος καθηγητών υψηλής βαθμίδας και διευθυντών που λειτουργεί από πολλά χρόνια ως συνδυαστικός κρίκος μεταξύ δημόσιου και αμιγώς ιδιωτικού τομέα.

Σε τι από τα παραπάνω διαφωνούν ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι; Σε τίποτα απολύτως. Γι' αυτό και επιδίδονται σε δημαγωγική «αντιπολίτευση» χωρίς ουσία, αλλά γεμάτη με χυδαιότητες και προσωπικές, παραπολιτικές ή/και οικογενειακές απολήξεις.

Το ζητούμενο για το υγειονομικό κίνημα, και γενικά για το εργατικό και ευρύτερα το λαϊκό κίνημα, είναι να αναδειχθούν άμεσα και με μεγάλη τόλμη οι πραγματικές ανάγκες της κοινωνικής πλειοψηφίας· να προβληθεί ταυτόχρονα η αναγκαιότητα της ανατροπής της πολιτικής του μαύρου μετώπου κεφαλαίου, ΕΕ, ΔΝΤ και μνημονιακών κυβερνήσεων ως όρος για την ανατροπή όχι μόνο της ιδιωτικοποίησης αλλά και γενικά της υγειονομικής γενοκτονίας. **Τ**